

[I. A. Hansen.]

Paa Enkelthederne i Forslaget skal jeg, som sagt, ikke komme ind ved denne Lejlighed. Forslaget bør nu snarest gaa i Udvalg, for at vi kan fortsætte dér, hvor vi slap i Fjor, og gøre et alvorligt Arbejde for at naa til den Nyordning af vort Forsvar, som af mange Grunde er paakrævet. Jeg nævnte disse Grunde i Fjor, og jeg skal ikke gentage dem; det Materiale, som nu er tilvejebragt, er formentlig tilstrækkelig omfattende og fyldestgørende til, at Partierne nu meget snart vil kunne tage deres Standpunkt.

Paa given Foranledning ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger om Forhistorien til det Revisionsforslag, som vi behandler her. Fra en enkelt Side søger man i Øjeblikket at oparbejde en Stemning mod Regeringen, fordi den har forelagt Forslaget; man bruger stærke Ord; man taler om Forræderi mod Forsvarsvillien i Folket, og man taler om et afgørende Brud paa den forsvarspolitiske Linie, der blev lagt i 1922; man er i det hele taget ikke sparsommelig med stærke Ord, naar man taler om Forsvarssagen her i Landet. Men var Forholdet nu det, at dette Forslag kom som en Overraskelse for nogen i dette høje Ting, da det i Fjor blev forelagt første Gang? Nej, aldeles ikke! Regeringen havde allerede ved sin Tiltrædelse i December 1926 sagt, at den vilde underkaste alle Udgiftsbudgetterne en Revision med det Formaal at gennemføre de Bespareser, som de økonomiske Forhold i Landet gjorde til en Nødvendighed. Hvad de militære Budgetter angaar, bebudede den højtærede Forsvarsminister midlertidige Nedsættelser paa Finansloven paa en 4—5 Mill. Kr. og forelagde den 17. Februar i Fjor her i Tinget Forslag om, at den ekstraordinære Bevilling til Hærens Bygninger og Beholdninger for dette Aar nedsattes fra 3 Mill. Kr. til 1 Mill. Kr., saaledes at de militære Udgifter alt i alt vilde blive bragt ned fra ca. 45 Mill. Kr. til 38—39 Mill. Kr. Og vel at mærke, den højtærede Forsvarsminister lagde ikke Skjul paa, at han agtede at fastholde disse Bespareser. Han bebudede til dette Formaal en Revision af Forsvarslovene, en Revision, som uden at røre ved det, der er Grundnerven i Ordningen af 1922, bragte Udgifterne nogle Millioner Kroner ned. Han antydede ogsaa, hvor han havde tænkt sig Bespareserne gennemført, nemlig ved Forenklinger i Administrationen, Sammenlægning af de to Løgekorps og af de to Flyverkorps foruden andre Ting. Blev nu disse Udtalelser af den højtærede For-

svarsminister i sidste Samling mødt med nogen Forargelse eller med Protest, den Gang han fremsatte dem? Det var aldeles ikke Tilfældet. Der blev ikke rejst nogen Protest fra dette Tings Side, Udtalelserne blev mødt med fuld Forstaaelse af, at det var paakrævet at foretage en Reduktion paa de militære Budgetter saavel som paa andre Statsbudgetter. Som Ordfører for det konservative Folkeparti erkendte det ærede Medlem Hr. Pürschel, at den trykkende finansielle Situation maatte gøre det nødvendigt, at man ogsaa gennemgik de militære Budgetter for at se, om der kunde findes Mulighed for Besparelse; ganske vist tilføjede det ærede Medlem, at han nærede ringe Forventning om, at der vilde kunne opnaas Bespareser af større Betydning, men det ærede Medlem og hans Parti medvirkede til Gennemførelsen af de midlertidige Bespareser baade paa Finansloven og paa Kaserneloven, og de afviste ikke Tanken om en Revision af Forsvarslovene, som skulde fastholde Bespareserne.

Nogen Tid efter, i April 1927, behandlede vi her i Tinget et Forslag fra det ærede Medlem Hr. Holstein, der gik ud paa at gennemføre en Revision af Forsvaret indenfor den økonomiske Ramme, der var lagt i 1922, altsaa ca. 45 Mill. Kr. Under dette Forslags Behandling havde den højtærede Forsvarsminister Lejlighed til at uddybe sine Udtalelser om den Revision, som han forberedte, og jeg havde som Ordfører for vort Parti Lejlighed til at sige, at adskilligt af det, det ærede Medlem Hr. Holstein foreslog, kunde vi meget vel tænke os at forhandle om, fordi vi havde været inde paa lignende Tanker allerede i 1921—22; jeg nævnte en Udvidelse af Flyvevæsenet, en Sammenlægning af Krigs- og Marine ministeriet, Afskaffelse af Generalinspektionerne, og jeg nævnte ogsaa Muligheden af en Reduktion af Rytteriet. Men jeg understregede samtidig meget stærkt Forskellen mellem det ærede Medlem Hr. Holsteins og vort Formaal med en Revision. Medens han ønskede Bespareserne anvendt til Udvidelse af Infanteriet og Artilleriet, ønskede vi at anvende dem til en varig Nedbringelse af de militære Udgifter. Men hvorledes blev de Udtalelser af den højtærede Forsvarsminister og mig, som jeg her har nævnt, modtaget af det ærede Medlem Hr. Holstein? Var han forarget over dem? Aldeles ikke. Det ærede Medlem var tilfreds, ikke alene paa egne Vegne, men ogsaa paa forsvarsvenlige Kredses Vegne her i Landet. Det ærede Medlem udtalte — det staar i Rigsdagstidenden Sp. 4598 — og jeg beder den